

- 2) A 2003/88 irányelv 7. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés vagy gyakorlat, amely előírja, hogy a fizetett éves szabadságra vonatkozó igény a referencia időszak és/vagy a szabadság átvételére a nemzeti jog által meghatározott időszak végén megszűnik, ha a munkavállaló a teljes referencia időszak vagy annak egy része során betegszabadságon volt, és a munkaképtelensége a munkaviszonyának a megszűnéséig fennállt, ami miatt nem tudta gyakorolni a fizetett éves szabadsághoz való jogát.
- 3) A 2003/88 irányelv 7. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti rendelkezés vagy gyakorlat, amely előírja, hogy a munkaviszony megszűnésekor a ki nem vett fizetett éves szabadság pénzbeli megváltásának nincs helye abban az esetben, ha a munkavállaló a teljes referencia-időszak vagy annak egy része és/vagy a szabadság átvételére nyitva álló időszak során betegszabadságon volt, ami miatt nem tudta gyakorolni a fizetett éves szabadsághoz való jogát. Az említett pénzbeli megváltás kiszámítása szempontjából a munkavállaló rendes munkabére, amely a fizetett éves szabadságnak megfelelő pihenőidő alatt a részére fizetendő, szintén meghatározó.

(¹) HL C 281., 2006.11.18.
HL C 56., 2007.3.10.

A Bíróság (nagytanács) 2008. november 25-i ítélete (a College van Beroep voor het bedrijfsleven [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Heemskerk BV, Firma Schaap kontra Productschap Vee en Vlees

(C-455/06. sz. ügy) (¹)

(615/98/EK, 1254/1999/EK és 800/1999/EK rendeletek – 91/628/EGK irányelv – Export-visszatérítések – A szarvasmarhák szállítás közbeni védelme – Tagállami közigazgatási szerv annak eldöntésére irányuló hatásköre, hogy a hivatalos állat-egészségügyi nyilatkozattal szemben az állatokat szállító eszköz nem felel meg a közösségi rendelkezéseknek – A tagállami bíróságok hatásköre – A közösségi jogon alapuló jogalapok hivatalból történő vizsgálata – A reformatio in peius tilalmát előíró nemzeti jogszabály)

(2009/C 69/05)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Az alapeljárás felei

Felperesek: Heemskerk BV, Firma Schaap

Alperes: Productschap Vee en Vlees

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – College van Beroep voor het bedrijfsleven – Az élő szarvasmarhafélék szállítás közbeni kíméletével kapcsolatos export-visszatérítési előírások alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. március 18-i 615/98/EK bizottsági rendelet (HL L 82, 19. o.) 2. cikke (2) bekezdésének, az állatok szállítás közbeni védelméről, valamint a 90/425/EGK és a 91/496/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. november 19-i 91/628/EGK tanácsi irányelv (HL L 340., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 12. kötet, 133. o.), a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi irányelv (HL L 160., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 339. o.) 33. cikke (9) bekezdésének, és a mezőgazdasági termékek után járó export-visszatérítési rendszer alkalmazása közös részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1999. április 15-i 800/1999/EK bizottsági rendelet (HL L 102., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás, 3. fejezet, 25. kötet, 129. o.) értelmezése – Egy tagállam közigazgatási hatóságának arra irányuló hatásköre, hogy a hatósági állatorvos igazolásától eltérően úgy határozzon, hogy a szállítási eszköz nem felel meg a közösségi előírásoknak – Az érintett tagállamban érvényes követelmények vagy az élőállatokat szállító hajó lobogója államának követelményei alapján történő értékelés – A tagállamok bíróságainak hatásköre

Rendelkező rész

- 1) Az élő szarvasmarhafélék szállítás közbeni kíméletével kapcsolatos export-visszatérítési előírások alkalmazására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 1998. március 18-i 615/98/EK bizottsági rendeletet és különösen ennek 1. cikkét, valamint 5. cikkének (3) és (7) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az export-visszatérítések területén hatáskörrel rendelkező hatóság jogosult úgy dönteni, hogy az állatok szállítását nem az 1995. június 29-i 95/29/EK tanácsi irányelvvel módosított, az állatok szállítás közbeni védelméről, valamint a 90/425/EGK és a 91/496/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. november 19-i 91/628/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseinek megfelelően hajtották végre, annak ellenére, hogy a hivatkozott rendelet 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával a hatósági állatorvos tanúsította, hogy e szállítmány megfelelt ezen irányelv rendelkezéseinek. E hatóság e következtetésre az állatok egészségi állapotára vonatkozó olyan objektív tényezők alapján juthat, amelyek alkalmasak arra, hogy az exportőr által benyújtott dokumentumokat kétségbe vonják, kivéve ha adott esetben az exportőr bizonyítja, hogy az illetékes hatóság által a 95/29 irányelvvel módosított 91/628 irányelv be nem tartásának megállapítása céljából hivatkozott bizonyítékok nem relevánsak.
- 2) Ha a lobogó szerinti tagállam egy hajónak egy bizonyos területén engedélyezte állatok szállítását, a kiviteli szerinti tagállam illetékes hatóságának ezen engedélyre kell támaszkodnia annak értékelése során, hogy az állatok hajón történő szállítása az állatok kíméletére vonatkozó közösségi rendelkezések tiszteletben tartásával történt-e.

3) A marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendelet 33. cikkének (9) bekezdése szerinti „a közösségi állatvédelmi előírások betartása” fordulatot úgy kell értelmezni, hogy ha megállapításra kerül, hogy a 95/29 irányelvvel módosított 91/628 irányelv melléklete VI. fejezetének 47B. pontjában előírt, a rakodási sűrűsége vonatkozó közösségi követelményeket nem tartották tiszteletben az állatok szállítása során, főszabály szerint azt a következtetést kell levonni, hogy e rendelkezéseket az élőállat-szállítmány összességére vonatkozásában nem tartották tiszteletben.

4) A közösségi jog nem kötelezi a nemzeti bíróságot arra, hogy hivatalból alkalmazzon egy közösségi rendelkezést, amennyiben ezen alkalmazás következtében megsértené a *reformatio in peius* tilalmának a releváns nemzeti jogban rögzített elvét.

(¹) HL C 20., 2007.1.27.

A Bíróság (első tanács) 2009. január 22-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság

(C-150/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – A saját források késedelmes megfizetése – A fizetendő késedelmi kamatok – Könyvelési szabályok – ATA-rendszer)

(2009/C 69/06)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Wilms és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Portugál Köztársaság (képviselők: L. Inez Fernandes, J. A. Anjos és C. Guerra Santos meghatalmazottak)

Tárgy

Tagállami kötelezettségszegés – A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 155., 1. o.) 2. cikkének, 6. cikke (2) bekezdésének, 9., 10. és 11. cikkének megsértése – A saját forrásoknak az ATA-rendszerben történő késedelmes átutalása esetén járó késedelmi kamatok megfizetésének megtagadása – Könyvelési szabályok

Rendelkező rész

1) A Portugál Köztársaság – mivel megtagadta a saját forrásoknak az ATA-rendszer keretében történő késedelmes átutalása miatt járó késedelmi kamatoknak az Európai Közösségek Bizottsága részére való megfizetését – nem teljesítette a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet 2. cikkéből, 6. cikkének (2) bekezdéséből, 9., 10. és 11. cikkéből eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A Portugál Köztársaság a saját költségein kívül viseli az Európai Közösségek Bizottsága költségeinek háromnegyed részét.

4) Az Európai Közösségek Bizottsága ezt meghaladóan maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 117., 2007.5.26.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2008. október 9-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság

(C-230/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – 2002/22/EK irányelv – Elektronikus hírközlés – Egységes európai segélyhívószám – A hívó helyének meghatározása – Az előírt határidőn belüli átültetés elmaradása)

(2009/C 69/07)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: W. Wils és M. Shotton meghatalmazottak)

Alperes: Holland Királyság (képviselő: C. M. Wissels meghatalmazott)

Az alperest támogató beavatkozó: Litván Köztársaság (képviseli: D. Kriaučiūnas meghatalmazott)